

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1125/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1.тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Бјелетића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 492/25 од 08.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Бјелетића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 492/25 од 08.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К 38/25 од 13.05.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1.тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену електронског надзора и одређено је да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да окривљени остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени да на име судског паушала у корист буџетских средстава суда плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да надокнади остале трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 492/25 од 08.07.2025. године усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Лазаревцу преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу К 38/25 од 13.05.2025. године, само у погледу одлуке о казни, па је окривљени АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, док првостепена пресуда у непреиначеном делу остаје неизмењена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 492/25 од 08.07.2025. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Бјелетић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 492/25 од 08.07.2025. године и потврди првостепену пресуду у целини или да побијану пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости позива се на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, али без ближег образложења у чему се та повреда огледа. Мађутим, у образложењу захтева истиче да је другостепени суд погрешно оценио сврху кажњавања, будући да су све раније осуде, на које се суд позвао, изречене пре 2018. године, а да окривљени од тада није извршио ниједно кривично дело нити се против њега води било какав други поступак. Бранилац посебно

наглашава да је окривљени успешно прошао процес лечења зависности, да води уредан породични живот, те да је сврха кажњавања на тај начин већ остварена. Такође указује да би ново изрицање затворске казне произвело негативне последице како по самог окривљеног, тако и по његову породицу, док би блажа казна, попут кућног затвора, у потпуности задовољила сврху генералне и специјалне превенције.

Из ових навода, по оцени Врховног суда, произилази да бранилац поднетим захтевом указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, имајући у виду да истим указује да су одређене чињенице погрешно узете у обзир приликом доношења одлуке другостепеног суда везано за кривичну санкцију.

Како је, у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажне пресуде другостепеног суда, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца (члан 439. тачка 3) ЗКП), док се суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а што не представља законом дозвољен разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић